

31989L0107

11.2.1989

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 40/27

SMERNICA RADY

z 21. decembra 1988

o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinárskych prídavných látok povolených na použitie v potravinách určených na ľudskú spotrebu

(89/107/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej článok 100a,

so zreteľom na návrh Komisie,

v spolupráci s Európskym parlamentom ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

keďže rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi členských štátov, ktoré sa týkajú potravinárskych prídavných látok a podmienok ich použitia bránia voľnému pohybu potravín; keďže toto môže vytvárať podmienky pre nekalú súťaž a tým priamo ovplyvňovať vytvorenie a fungovanie spoločného trhu;

keďže je preto nevyhnutná aproximácia týchto právnych predpisov;

keďže tieto požiadavky by sa mali zhrnúť do obsiahnej smernice a keďže by to bolo nevyhnutné ju vypracovať v etapách;

keďže vypracovanie zoznamov kategórií potravinárskych prídavných látok, ktoré budú zahrnuté do smernice je záležitosť, ktorá musí byť rozhodnutá Radou, konajúcou podľa postupu stanoveného v článku 100a zmluvy;

keďže používanie potravinárskych prídavných látok patriacich do takýchto kategórií by malo byť povolené len na základe dohodnutých vedeckých a technologických kritérií stanovených Radou;

keďže vypracovanie zoznamov prídavných látok a podmienok na ich používanie by sa pred prijatím ustanovení, u ktorých je pravdepodobné že sa dotknú zdravia verejnosti, malo konzultovať s Vedeckým výborom pre potraviny, ustanoveným rozhodnutím Komisie 74/234/EHS ⁽³⁾;

keďže sa musí umožniť prijať zoznam schválených prídavných látok, ktoré by podporili vedecký a technický rozvoj; keďže v tom prípade je však takisto vhodné mať, okrem pravidiel postupu stanovených zmluvou, systém umožňujúci členským

štátom prispieť, prijatím dočasných vnútroštátnych opatrení, k hľadaniu riešenia spoločných záujmov spoločenstva;

keďže stanovenie kritérií čistoty pre takéto potravinárske prídavné látky a vypracovanie analytických metód skúšania a vzorkovania sú technické záležitosti, ktoré majú byť zverené Komisii;

keďže existujúce ustanovenia spoločenstva o potravinárskych farbivách, konzervačných látkach, antioxidantoch, emulgátorech, stabilizátoroch, zahusťovadlách a rôsolotvorných látkach bude potrebné na základe tejto smernice doplniť;

keďže vo všetkých prípadoch, keď Rada splnomocní Komisiu vykonaním pravidiel vzťahujúcich sa na potraviny, by sa malo vytvoriť ustanovenie na postup ustanovujúci úzku spoluprácu medzi členskými štátmi a Komisiou v rámci Stáleho výboru pre potraviny, ustanoveným rozhodnutím Komisie 69/414/EHS ⁽⁴⁾,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Táto smernica sa týka potravinárskych prídavných látok, ktorých rôzne kategórie sú uvedené v prílohe I a ktoré sú alebo majú byť používané ako prísady počas výroby alebo prípravy potravín a sú stále prítomné v konečnom výrobku, aj keď sú v pozmenenej forme, ďalej uvádzané ako „potravinárske prídavné látky“.

2. Na účely tejto smernice výraz „potravinárska prídavná látka“ znamená akákoľvek látka, ktorá nie je normálne konzumovaná ako potravina samotná a ktorá nie je normálne používaná ako charakteristická prísada potraviny, a to bez ohľadu na to, či má či nemá nutričnú hodnotu, a ktorej zámerne prídanie do potraviny či už pre technologické účely pri výrobe či spracovaní, príprave, ošetrovaní, balení, doprave alebo skladovaní, má alebo je pravdepodobné, že bude mať za následok, že sa stane priamo či nepriamo zložkou finálnej potraviny ako takej, či v jej vedľajšom produkte.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 99, 13.4.1987, s. 65 a Ú. v. ES C 12, 16.1.1989.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 328, 22.12.1986, s. 5.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 136, 20.5.1974, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 291, 19.11.1969, s. 9.

3. Táto smernica sa nevzťahuje na:
- pomocné látky ⁽¹⁾;
 - látky používané na ochranu rastlín a výrobkov rastlinného pôvodu v súlade s pravidlami spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany rastlín;
 - dochucovadlá určené na používanie v potravinách spadajúce pod smernicu Rady 88/388/EHS ⁽²⁾;
 - látky, pridané k potravinám ako zložky výživy (napríklad minerály, stopové prvky alebo vitamíny).

Článok 2

1. Pokiaľ ide o ktorúkoľvek kategóriu potravinárskych prídavných látok uvedených v prílohe I, pre ktoré boli spracované zoznamy podľa článku 3 ods. 3, iba tieto potravinárske prídavné látky zahrnuté v týchto zoznamoch môžu byť použité pri výrobe alebo príprave potravín, a to len za podmienok tam špecifikovaných.

2. Zaradenie potravinárskych prídavných látok do niektorej z kategórií uvedených v prílohe I sa musí vykonávať na základe hlavnej funkcie obvykle spojenej s potravinárskou prídavnou látkou, ktorej sa to týka. Avšak, zaradenie prídavnej látky do špeciálnej kategórie nevyklučuje možnosť prípustnosti potravinárskej prídavnej látky pre inú funkciu.

3. Potravinárske prídavné látky musia byť zaradené do zoznamu na základe všeobecných kritérií opísaných v prílohe II.

Článok 3

1. Pokiaľ ide o potravinárske prídavné látky v kategóriách uvedených v prílohe I, v obširnej smernici budú stanovené konkrétne ustanovenia, vrátane existujúcich špecifických smerníc o konkrétnych kategóriách potravinárskych prídavných látok. Táto smernica môže však byť vytvorená na etapy.

2. Rada, konajúc na návrh Komisie podľa postupu stanoveného v článku 100a zmluvy, prijme:

- zoznam prídavných látok, ktorých používanie je schválené, pričom používanie všetkých ostatných je vylúčené;
- zoznam potravín, do ktorých sa tieto prídavné látky môžu pridávať, podmienky, za ktorých sa smú pridávať a tam, kde je to primerané, obmedzenie týkajúce sa technologického účelu ich použitia;
- pravidlá pre prídavné látky používané ako nosné látky a rozpúšťadlá, vrátane kritérií ich čistoty, tam kde je to potrebné.

⁽¹⁾ Na účely tejto smernice „pomocná látka“ je akákoľvek látka, ktorá sa nekonsumuje ako potravinárska prísada ako taká a bola použitá pri spracovaní surovín, potravín či ich zložiek zámerne tak, aby sa splnil určitý technologický účel pri ošetrovaní či spracovaní a ktoré môžu mať za následok neúmyselnú, ale technicky neodvratiteľnú prítomnosť reziduí týchto látok alebo ich derivátov v konečnom výrobku za predpokladu, že nepredstavujú žiadne zdravotné riziko, ani nemajú technologický vplyv na konečný výrobok.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 15.7.1988, s. 61.

3. Podľa postupu stanoveného v článku 11 sa prijme nasledovné:

- kritériá čistoty pre dotknuté prídavné látky;
- metódy analýzy potrebnej na overenie toho, či je splnené dodržiavanie kritérií čistoty, ktoré sú spomenuté v písm. a) tam, kde je to potrebné;
- postup brania vzoriek a kvalitatívne či kvantitatívne metódy analýzy prítomnosti potravinárskych prídavných látok v a na potravinách tam, kde je to potrebné;
- iné pravidlá, nevyhnutné na zabezpečenie súladu s ustanoveniami článku 2.

Článok 4

1. V prípade, že členský štát na základe nových informácií alebo novým zhodnotením existujúcich informácií od obdobia prijatia tejto smernice alebo bola prijatá obširna smernica uvedená v článku 3 má podrobné dôvody pre domnienku, že použitie potravinárskych prídavných látok v potravine, aj keď je v súlade s touto smernicou alebo akýmkoľvek zoznamom, vypracovaným podľa článku 3, ohrozuje ľudské zdravie, môže tento členský štát dočasne pozastaviť alebo obmedziť uplatňovanie dotknutých ustanovení na svojom území. Musí o tom okamžite informovať ostatné členské štáty a Komisiu a uviesť dôvody pre svoje rozhodnutie.

2. Komisia musí preskúmať dôvody, poskytnuté členským štátom, podľa odseku 1, čo možno najskôr, v rámci Stáleho výboru pre potraviny, a potom ihneď vydá svoje stanovisko a urobí príslušné opatrenia.

3. Ak sa Komisia domnieva, že je na vyriešenie ťažkostí spomenutých v odseku 1 a na zabezpečenie ochrany zdravia potrebné vykonať doplnky k tejto smernici alebo k obširnej smernici uvedenej v článku 3, začne postup stanovený v článku 11, smerujúci k prijatiu týchto doplnkov. Členský štát, ktorý prijal bezpečnostné opatrenia, ich môže v tomto prípade ponechať v platnosti, kým sa doplnky prijmú.

Článok 5

1. Aby sa prihliadalo k vedeckému a technickému pokroku, ku ktorému došlo od obdobia prijatia zoznamu podľa článku 3, členský štát smie dočasne na svojom území povoliť uvedenie na trh a použitie potravinárskej prídavnej látky, ktorá patrí do niektorej z kategórií uvedených v prílohe I, ale nie je zahrnutá do príslušného zoznamu, za predpokladu, že bude vyhovovať nasledujúcim podmienkam:

- a) povolenie je obmedzené na maximálne obdobie dvoch rokov;
- b) členský štát zabezpečí, aby potraviny, obsahujúce také potravinárske prídavné látky, ktoré povolil, boli úradne sledované;
- c) pri povoľovaní smie členský štát požadovať aby potraviny vyrábané s dotknutou potravinárskou prídavnou látkou, boli špeciálne označené.

2. Členský štát oznámi ostatným členským štátom a Komisii text každého rozhodnutia týkajúceho sa povolenia prijatého podľa odseku 1 v priebehu dvoch mesiacov odo dňa keď rozhodnutie nadobudne účinnosť.

3. Pred uplynutím dvojročného obdobia určeného v odseku 1 písm. a), môže členský štát požiadať Komisiu, aby začlenila potravinársku prídavnú látku, ktorá bola predmetom jeho vnútroštátneho schválenia v súlade s odsekom 1 tohto článku, do zoznamu prijatého podľa článku 3. Členský štát súčasne poskytne dôkaz, ktorý podľa jeho názoru podporuje takéto začlenenie a uvedie, ako sa má uvedená potravinárska prídavná látka používať. Ak Komisia považuje túto žiadosť za oprávnenú, bude postupovať podľa článku 100a zmluvy s cieľom doplnenia zoznamu v súlade s článkom 3. Rada návrh prejedná v priebehu 18 mesiacov odo dňa, keď jej Komisia záležitosť predložila.

4. Ak v priebehu dvojročného obdobia uvedeného v odseku 1 Komisia nepredloží návrh v súlade s odsekom 3, alebo ak Rada neprejedná záležitosť v priebehu 18 - mesačného obdobia uvedeného v odseku 3, musí byť vnútroštátne povolenie zrušené. Zároveň sa musí zrušiť akékoľvek povolenie pre rovnakú potravinársku prídavnú látku, udelené v ktoromkoľvek členskom štáte.

5. Žiadne nové povolenie nesmie byť udelené pre tú istú potravinársku prídavnú látku, pokiaľ vedecký a technický pokrok dosiahnutý od obdobia zrušenia stanoveného v odseku 4 nepreukáže, že je to oprávnené.

Článok 6

Ustanovenia, ktoré by mohli ovplyvniť zdravie verejnosti, sa prijímajú po porade s Vedeckým výborom pre potraviny.

Článok 7

1. Potravinárske prídavné látky, ktoré nie sú určené na predaj konečnému spotrebiteľovi, smú byť uvádzané na trh, len ak sa uvádzajú na ich obaloch či kontajneroch nasledujúce informácie, ktoré musia byť nápadné, jasne čitateľné a nezmazateľné:

- a) — pre potravinárske prídavné látky predávané jednotlivo alebo v zmesi s ostatnými sa pre každú musí uviesť

názov stanovený podľa akýchkoľvek uplatňovaných ustanovení spoločenstva a jej číslo EHS, alebo v prípade, že takéto ustanovenia neexistujú, potom popis potravinárskej prídavnej látky, ktorý je dostatočne presný, aby umožnil jej rozlíšenie od potravinárskych prídavných látok, s ktorými by mohla byť zamenená, v zostupnom poradí podľa hmotnostného podielu na celku,

— v prípade, že sa k potravinárskym prídavným látkam prídávajú iné látky alebo materiály, alebo potravinárske prísady s cieľom uľahčenia skladovania, predaja alebo kvôli štandardizácii, riedeniu či rozpustnosti, uvedie sa názov potravinárskej prídavnej látky v súlade s prvou zarážkou a označenie každej zložky v zostupnom poradí hmotnostného podielu na celku;

- b) — buď vyhlásenie „na potravinárske účely“,
- alebo vyhlásenie „obmedzené použitie v potravinách“,
- alebo špecifickejší odkaz pre zamýšľané použitie v potravinách;
- c) ak je to potrebné, uvedú sa špeciálne podmienky pre skladovanie a použitie;
- d) návod na použitie v prípade, že by jeho vynechanie mohlo zabrániť správne použitiu potravinárskej prídavnej látky;
- e) identifikačná značka šarže alebo zásielky;
- f) názov alebo obchodné meno a adresa výrobcu alebo baliarne, alebo predajcu usadeného v rámci spoločenstva;
- g) percentuálne označenie akejkoľvek zložky, ktorá je predmetom kvantitatívneho obmedzenia v potravine, alebo sa uvedie akákoľvek dostatočná informácia o zložení tak, aby umožnila kupujúcemu dodržať akékoľvek ustanovenia spoločenstva, ktoré sa obmedzení týka, alebo ak neexistujú také ustanovenia, potom vnútroštátnych predpisov, uplatňovaných pre potraviny. V prípadoch, kde sa rovnaké kvantitatívne obmedzenie vzťahuje na skupinu zložiek používaných jednotlivo alebo v kombinácii, je možné spoločné percento udávať ako jednu číslicu;

h) čisté množstvo;

i) akákoľvek iná informácia upravená obsírnou smernicou uvedenou v článku 3.

2. Nehľadiac na ustanovenia odseku 1, sa môžu informácie požadované v písm. a) druhá zarážka a v písm. d) až g) uvádzať len v dokumentoch vzťahujúcich sa na zásielky, ktoré sa majú zaslať s alebo pred dodávkou za predpokladu, že označenie „určené pre výrobu potravín a nie pre maloobchodný predaj“ sa uvedie na viditeľnom mieste balenia alebo kontajneru s príslušným výrobkom.

Článok 8

Potravinárske prídavné látky určené na predaj konečnému spotrebiteľovi smú byť uvádzané na trh, len ak ich obaly alebo kontajnery poskytujú nasledujúce informácie, ktoré musia byť nápadné, jasne čitateľné a nezmazateľné:

- a) názov, pod ktorým sa výrobok predáva. Tento názov sa skladá z názvu určeného akýmkoľvek ustanoveniami spoločenstva, uplatňovanými na dotknutý výrobok a z jeho EHS čísla, alebo v prípade, že také ustanovenie neexistuje, z popisu výrobku, ktorý je dostatočne presný, aby umožnil jeho rozlíšenie od výrobkov, s ktorými by mohol byť zamenený;
- b) informácie požadované v článku 7 ods. 1 písm. a) až f) a h);
- c) dátum minimálnej trvanlivosti v zmysle článku 9 smernice Rady 79/112/EHS⁽¹⁾;
- d) akákoľvek iná informácia stanovená v obsiahnutej smernici uvedenej v článku 3.

Článok 9

Články 7 a 8 neovplyvnia detailnejšie alebo širšie právne predpisy, nariadenia alebo správne opatrenia, ktoré sa týkajú hmotnosti či mier, alebo sa vzťahujú na klasifikáciu, balenie a označovanie nebezpečných látok a prípravkov, alebo na dopravu takýchto látok.

Článok 10

Členské štáty sa zdržia stanovenia požiadaviek, ktoré sú podrobnejšie ako tie, ktoré sú obsiahnuté v článkoch 7 a 8, týkajúcich sa spôsobu, akým tam majú byť podrobnosti stanovené.

Podrobné údaje, stanovené v článkoch 7 a 8, budú uvedené v jazyku, ktorý je pre kupujúcich zrozumiteľný, pokiaľ neboli vykonané iné opatrenia na zabezpečenie informovanosti kupujúceho. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby sa tieto podrobnosti uvádzali vo viacerých jazykoch.

Článok 11

1. Ak je odkaz na postup zakotvený v tomto článku, predseda postúpi záležitosť buď z vlastného podnetu, alebo na žiadosť reprezentanta členského štátu Stálemu výboru pre potraviny.

2. Zástupca Komisie predloží výboru návrh opatrení, ktoré majú byť prijaté. Výbor vydá svoje stanovisko k návrhu

v lehote, ktorú môže predseda stanoviť podľa naliehavosti záležitosti. Stanovisko sa vydá kvalifikovanou väčšinou stanovenou v článku 148 ods. 2 zmluvy. Predseda nehlasuje.

3. a) Ak sú navrhované opatrenia v súlade so stanoviskom výboru, Komisia ich prijme;
- b) ak nie sú navrhované opatrenia v súlade so stanoviskom výboru, alebo ak neexistuje žiadne stanovisko, Komisia okamžite predloží Rade návrh vzťahujúci sa na opatrenia, ktoré by mali byť prijaté. Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou.

Ak Rada neprijme nijaké opatrenia v lehote troch mesiacov odo dňa, keď jej bola záležitosť postúpená, Komisia prijme navrhované opatrenia.

Článok 12

1. Členské štáty vykonávajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby potravinárske prídavné látky patriace do určitých kategórií, definovaných v prílohe I, mohli byť uvádzané na trh len vtedy, ak zodpovedajú definíciám a pravidlám uvedeným v tejto smernici a jej prílohách.

2. Členské štáty nesmú zakázať, obmedziť či brániť uvádzaniu na trh potravinárskych prídavných látok, potravín alebo potravinárskych prísad na báze týchto látok, ak sú tieto prídavné látky v súlade s ustanoveniami tejto smernice, s existujúcimi osobitnými smernicami a s obsiahnutou smernicou uvedenou v článku 3.

3. Odsek 2 neovplyvní vnútroštátne ustanovenia, ktoré je možné uplatňovať v prípade, že neexistujú zodpovedajúce ustanovenia v obsiahnutej smernici, spomenutej v článku 3.

Článok 13

Opatrenia na uvedenie existujúcich smerníc spoločenstva do súladu s touto smernicou sa prijímajú v súlade s postupom stanoveným v článku 11.

Článok 14

1. Členské štáty prijímajú všetky opatrenia, potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, do 18 mesiacov od jej oznámenia. Budú o tom okamžite informovať Komisiu. Vykonané opatrenia budú:

— povoľovať uvádzanie na trh a používanie potravinárskych prídavných látok zodpovedajúcich tejto smernici do 2 rokov po oznámení tejto smernice,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 33, 8.2.1979, s. 1.

— zakazovať, najneskôr do 3 rokov po oznámení⁽¹⁾ tejto smernice, predaj a používanie potravinárskych prídavných látok, ktoré nevyhovujú tejto smernici.

2. Odsok 1 neovplyvní existujúce ustanovenia spoločenstva alebo tie vnútroštátne ustanovenia, ktoré sa v prípade absencie obširných smerníc spomenutých v článku 3, uplatňujú na určité skupiny prídavných látok alebo špecifikujú potraviny, v ktorých alebo na ktorých sa môžu používať potravinárske prídavné látky, ktoré vyhovujú tejto smernici.

Článok 15

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 21. decembra 1988

Za Radu

predseda

V. PAPANDEOU

⁽¹⁾ Táto smernica bola členským štátom oznámená 28. decembra 1988.

PRÍLOHA I

Kategórie potravinárskych prídavných látok

Farbivá
Konzervačné látky
Antioxidanty
Emulgátory
Emulgačné (taviace) soli
Zahusťovadlá
Rôsolutvorné látky
Stabilizátory ⁽¹⁾
Ochucovadlá (zvýraznenie chuti)
Kyseliny
Regulátory kyslosti ⁽²⁾
Väzobné látky
Modifikované škroby
Sladidlá
Kypriace látky
Látky proti peneniu
Látky pre polevy ⁽³⁾
Látky na ošetrovanie múky
Stužovadlá
Zvlhčovadlá
Oddeľovač (Sekvestrant) ⁽⁴⁾
Enzýmy ⁽⁴⁾, ⁽⁵⁾
Objemové činidlá
Protispekavé látky a plyny na vytesňovanie či plnenie obalov

⁽¹⁾ Táto kategória zahŕňa rovnako stabilizátory peny.

⁽²⁾ Tieto môžu pôsobiť ako dvojcestné regulátory kyslosti.

⁽³⁾ Tieto látky zahŕňajú lubrikanty.

⁽⁴⁾ Zaradenie týchto výrazov do tohto zoznamu je bez vplyvu na akékoľvek budúce rozhodnutie alebo ich uvádzanie pri označovaní potravín pre konečného spotrebiteľa.

⁽⁵⁾ Len tie, ktoré sú používané ako potravinárske prídavné látky.

PRÍLOHA II

Všeobecné kritériá pre používanie potravinárskych prídavných látok

1. Potravinárske prídavné látky môžu byť schválené len za predpokladu, že:
 - môže byť preukázaná dôvodná technologická potreba a cieľ nemôže byť dosiahnutý inými prostriedkami, ktoré sú ekonomicky a technologicky praktikovateľné,
 - nepredstavujú žiadne zdravotné riziko pre spotrebiteľa pri navrhovanej koncentrácii použitia, podľa úsudku na základe vedeckých dôkazov, ktoré sú k dispozícii,
 - neuvádzajú spotrebiteľa do omylu.

2. O použití potravinárskych prídavných látok je možné uvažovať len tam, kde sú dôkazy o tom, že navrhované použitie potravinárskych prídavných látok by malo preukázateľné výhody pre spotrebiteľa, inými slovami, je nevyhnutné stanoviť prípad, keď môžu byť dané látky všeobecne označované ako „potrebné“. Použitie potravinárskych prídavných látok by malo slúžiť jednému či viacerým účelom, odvodeným od písmen a) až d) a len v tom prípade, že tieto ciele nemôžu byť dosiahnuté inými prostriedkami, ktoré sú ekonomicky a technologicky praktikovateľné a nepredstavujú zdravotné ohrozenie spotrebiteľa:
 - a) zachovať nutričnú akosť potravín; zámerné zníženie nutričnej akosti potraviny môže byť oprávnené len vtedy, keď daná potravina nepredstavuje významnú zložku normálnej stravy, alebo keď je potravinárska prídavná látka potrebná pre výrobu potravín určených pre tie skupiny spotrebiteľov, ktoré potrebujú špeciálnu diétu;
 - b) poskytnúť potrebné potravinárske prísady alebo zložky pre potraviny vyrábané pre skupiny spotrebiteľov, ktoré potrebujú osobitnú stravu;
 - c) zvýšiť udržanie kvality alebo stability potraviny alebo zlepšiť jej organoleptické vlastnosti za predpokladu, že to nemení povahu, podstatu či kvalitu potraviny so zámerom oklamať spotrebiteľa;
 - d) poskytnúť pomoc pri výrobe, spracovaní, príprave, ošetrovaní, balení, doprave alebo skladovaní potravín za predpokladu, že potravinárska prídavná látka nie je použitá na zakrytie účinku použitia závadných surovín alebo nežiaducich (vrátane nehygienických) postupov alebo techník v priebehu akýchkoľvek týchto aktivít.

3. So zámerom stanoviť možné škodlivé účinky potravinárskych prídavných látok alebo ich derivátov, musia byť potravinárske prídavné látky postúpené na vhodné toxikologické posúdenie a vyhodnotenie. Pri vyhodnotení je potrebné brať do úvahy napríklad akýkoľvek kumulatívny, synergický či iný možný účinok jeho použitia a ľudskú intoleranciu na látky, ktoré sú telu cudzie.

4. Všetky potravinárske prídavné látky musia byť trvalo sledované a kedykoľvek je to potrebné prehodnocované z hľadiska meniacich sa podmienok použitia a nových vedeckých informácií.

5. Potravinárske prídavné látky musia vždy zodpovedať schváleným kritériám čistoty.

6. Súhlas pre potravinárske prídavné látky musí:
 - a) špecifikovať potraviny, ku ktorým sa tieto potravinárske prídavné látky môžu pridávať a podmienky za akých môžu byť pridané;
 - b) byť obmedzený na najnižšiu úroveň použitia, potrebnú na dosiahnutie požadovaného účinku;
 - c) prihliadať na akúkoľvek prijateľnú dennú dávku látky alebo na ekvivalentný odhad stanovený pre potravinársku prídavnú látku a jej pravdepodobný denný príjem zo všetkých zdrojov. Ak sa má potravinárska prídavná látka používať pre potraviny určené pre špeciálne skupiny spotrebiteľov, je potrebné vziať do úvahy možný denný príjem potravinárskej prídavnej látky, konzumovaný spotrebiteľmi v týchto skupinách.